בס"ד

כוחן של תפילות ראש השנה

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

כוחן של תפילות ראש השנה/ הגאון רבי בן... 3
התפילה "זכרנו לחיים" נאמרת ארבע פעמים, כנגד ארבע... 11

בס"ד

כוחן של תפילות ראש השנה

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

יום קצר והמלאכה מרובה. שבוע הבא, ביום שישי, ב"ה, כולנו הולכים לבתי הכנסת לקבל את השנה החדשה. צריך לדעת שכך כתב רבנו האר"י: סוף שנה מסתיימת ביום רביעי במנחה. תפילת מנחה של יום שישי היא התפילה האחרונה של השנה. למה נפקא מינה? רבנו האר"י כותב שמאז שחטא אדם הראשון, ונגזר עליו מה שנגזר, אנחנו באנו לעולם כדי לתקן גם את מה שאדם הראשון היה אמור לתקן וגם את חטאו של אדם הראשון. זאת אומרת, עבודה כפולה ומכופלת.

- **כוחן של תפילות ראש השנה/ הגאון רבי בן ציון מוצפי**

בקיצור, הגיליון של שנת תשפ"ו מסתיים ביום שישי בתפילת מנחה. מה זה הגיליון הזה? רבנו האר"י כותב שכל רגע בחיים של אדם נרשם. אחד שילם כסף, השני קיבל, אחד אמר ברוך הוא וברוך שמו, אחד ישן, ואחד חולם. כל רגע ורגע רשום, ולאחר כל שעה חותמים את הגיליון ומאשרים מה נעשה בכל שעה ושעה. בסוף כל יום, בחצות הלילה, הנשמה עולה למעלה ומתקיים הפסוק "וביד כל אדם יחתום", חותמים על הגיליון של 24 השעות שעברו. אחרי זה מתחיל היום הבא, וכך ממשיכים עד סוף השבוע.

מה קורה בסוף השבוע? ביום שבת, בתפילת מנחה, חותמים את הגיליון של השבוע האחרון. כל הרגעים, השעות והימים נרשמים במנחה של שבת. לאחר מכן, יש חשבון של כל חודש וחודש בתפילת ערבית של ליל ראש חודש. אחרי זה יש חשבון של כל שישה חודשים, כמו למשל בראש חודש ניסן או אלול, שבו מסתיים החשבון השנתי.

עם סיום השנה, מתחיל גיליון של שנה חדשה. מה קורה עם הקלקולים שעשינו בימים שעברו? רבנו האר"י אומר שיש אפשרות לתקן אותם. איך מתקנים? בזוהר הקדוש כתוב שיש גניזה של תפילות פגומות, כמו הקורבנות שנפסלו בבית המקדש. אותן תפילות שנאמרו ללא כוונה או דילוגים נגנזות שם, ובשעת עליית הנשמה לעולם האמת, אם האדם לא עשה תשובה, שורפים אותן.

כיצד ניתן לתקן? רבנו האר"י מלמד שתפילת מנחה של שבת יכולה לתקן את כל התפילות שהתקלקלו במשך כל השנים. אם אדם יכוון במנחה של שבת בכוונה שלמה, הוא יוכל להחזיר את התפילות למקומן. כמו כן, בזוהר הקדוש מובאת תפילה שאומרת שהשנה החדשה תעלה את כל התפילות שהתקלקלו בימים שעברו. לכן, בתפילות של ראש השנה ויום הכיפורים יש אפשרות לתקן את התפילות של כל השנים הקודמות.

עוד דבר שצריך לדעת בראש השנה הוא שהפרנסה של האדם תלויה בתפילות של ראש השנה, כיוון שחוק הפרנסה נקבע אז. התפילות של ראש השנה הן אלה שמעניקות לאדם את הפרנסה שלו לכל השנה, ולכן יש לכוון בהן היטב.

אני מתקן דאשתקד, זאת אומרת שלוש שנים אנחנו מתקנים. אני מתקן את השנה שלפני שנתיים ושלפני שנה ושל היום, שלוש. וכל זה אדם יכול לתקן על ידי התפילה הראשונה שהוא מתפלל בליל ראש השנה. אחרי זה צריך לדעת עוד דבר: שבתפילות העמידה, נכון שבימים נוראים ובשבתות ומועדים אנחנו לא מתפללים תפילת חול, אבל בכל זאת יש בה מסגרת של תפילת שמונה עשרה, שהיא תפילת 'חי'. יש חי טריפות שבמשנה במסכת חולין מובאות, וזה גם טריפות של נשמה שהיא פגומה עם עבירות. אז גם כן לא מקבלים את התפילה שלו, אך הוא יכול לתקן על ידי כוונה בתפילה את כל החי טריפות שהוא קלקל, ועל ידי זה יתקן את התפילות שלו שעברו. ועוד יותר, הוא יכול להציל עצמו על ידי כוונה בראש השנה שלא יכנס לגיהינום, כי בגיהינום יש חי אלף אמות של כל מיני מקומות (השם יצילנו שלא נדע) ומדורים שונים של גיהינום. מי שמכוון בתפילה בראש השנה לא

יראה פני גיהינום, וכנגד זה יש חי אלף אמות של גן עדן שהוא זוכה להם על ידי הכוונה שהוא מתפלל. מי שירצה יראה את הסוגיה בשופר בציון שם מובא יותר בהרחבה.

אז האדם יזכור לשים לב, ואז יזכור מה שאנחנו אומרים הפסוק של 'ותקעתם' שאומרים לפני העמידה, אין בזה הפסקה. הרי דנו על זה הפוסקים, יש ויכוח בין הפוסקים. בשבת אנחנו לפני ערבית אומרים 'ושמרו בני ישראל את השבת', דרשה הגמרא למה אומרים את זה? אז אמרו הפוסקים: בגלל שזה גאולה אריכתא. מה זה קשור? אם ישראל שומרים את השבת נגאלים מיד, לכן אנחנו אומרים 'גאל ישראל', 'השכיבנו', ואומרים 'ושמרו בני ישראל את השבת'. עכשיו, בראש השנה אנחנו אומרים 'וביום שמחתכם ומועדיכם ותקעתם בחצוצרות', זאת אומרת על ידי התקיעה נתקן, נגאל. זה גם קשור לגאולה. הפסוק הזה צריך לכוון בו טוב, שעל ידי תקיעת השופר נגאל בעזרת השם בגאולה מוצלחת.

עוד הערה קטנה רבותיי, אבל היא גדולה מאוד: תפילה בדמעה בראש השנה. נכון שהפוסקים כתבו שבראש השנה זה יום שמחה, שכן ראינו בנחמיה שאומר להם לישראל: 'אכלו משמנים ושתו ממתקים ואל תעצבו כי קדוש היום לה', מכאן דרשו שיום ראש השנה לא צריך לבכות. אבל כתבו הפוסקים בפירוש שאם נופלת עליו בכיה או מתרגש ובוכה, אדרבה צריך לבכות.

ובספר חסידים כתב בסימן קל, מי שירצה יעיין שם. שם הוא כותב שאם אדם בא ביום ראש השנה לתפילה ואין בידו שום מצווה, שימו לב מה כתוב שם, אין לו שום זכות והוא מלא עבירות אבל עשה בשוגג, אני יודע, אנס אותו היצר, ועומד כעת ביום ראש השנה להתפלל, אבל יש לו רגש והתפלל בהתרגשות והוריד דמעה. אומר רבי יהודה החסיד: אם הוריד דמעה, מיד קורעים לו את גזר דינו ומקבלים את תפילתו. תראו את זה בספר חסידים סימן קל. אז תארו לכם מה יכולה לעשות דמעה של איש אחד ביום ראש השנה, אפילו אדם פשוט, רחוק. התרגש בתפילה, קרא איזה קטע או איזה פיוט, 'היום הרת עולם', 'היום יעמיד במשפט', והתרגש

והוריד דמעה, אפילו אין בו כך כותב רבי יהודה החסיד, אין לו שום זכות, אז המקטרג בורח. למה? יש לנו כלל, כך כותב רבי שמעון בר יוחאי בזוהר, שבשעה שהשטן שומע אדם בוכה הוא בורח. והפסוק בתהילים מעיד: 'כי שמע ה' קול בכיי, ה' תפילתי ייקח'. ברגע שהאדם משמיע אפילו קול של בכי, שם את דמעתו. זה דמעות, אבל מי שאין לו דמעות, גם קול של בכי, אבל בתנאי שזה בא מעצמו, התרגש והוריד - נמחל לו עוונותיו והתפילה שלו עולה. תארו לכם איזו הבטחה יש ביום הזה.

עכשיו ניכנס לתוך תפילת העמידה. אני רוצה שתעזרו לי בזכרנו, אבל אל תשאלו שאלות כעת, כי חבל על כל רגע. בזכרנו יש ארבע פעמים 'חיים': 'זכרנו לחיים', 'מלך חפץ בחיים', 'כותבנו בספר חיים', 'למענך אלוהים חיים'. למה יש ארבע פעמים חיים? כנגד ארבע מיתות שבן אדם יכול להינצל מהן. ארבעה סוגי מיתות יש."

אומר רבי שמעון בר יוחאי, כן כתוב שמה: "כי יריבון אנשים וקי שתראו באבן או באגרוף, ואשר לא צדע והאלוהים אנה לידו, ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה."

אומר רבי שמעון בר יוחאי: "ואשר לא צדע שלא היה בן אדם שהתכוון לעשות משהו, אבל הוא כן הרג, למה? האלוהים הינה לידו, זאת אומרת נגזר על האיש הזה למות, אז הוא עבר שמה בדיוק. שמתי לך מקום אשר ינוס שמה." מה אומר רבי שמעון בר יוחאי? שאם צדע, זה לא האלוהים אנה לידו. תזכרו את זה. מכאן ראיה שהאדם הוא בחירי, שאם הוא כן צדע, זאת אומרת, הוא תכנן להרוג מישהו, אתה לא יכול להגיד שזה בידי שמיים.

זה נגד מה שהיום מדברים, כל בלי דעת, בלי שכל, מדברים, מוציאים כל מיני המצאות שהכול משמיים, ניסים מעל הטבע וכל מיני דברים. לא נכון. העולם מתנהל לפי טבע. יש צדע ויש לא צדע. אז הוא התכוון להרוג אותו. אדם בחירי הוא, הוא יכול להרוג והוא נענש.

אז על כל אלה. אנחנו מתפללים ביום ראש השנה שננצל מהם. זה צריך לזכור. הרי זה רבותיי הזמן קצר. אומר הרוקח עליו השלום: "אתה צריך לזכור את האבות הקדושים, ועל ידי שאנחנו מזכירים את האבות, הקדוש ברוך הוא מרחם עלינו."

ולכן אומרים אחרי זה את הסדר של "ובכן", "וכן יתקדש שמך." מה אנחנו צריכים לעשות? האמת שלפי הגמרא וכך הובא בראשונים, עוד לפני הגאונים, נמצא שהיה רק שלוש "ובכן", כמו שהתימנים בנוסח הבלדי נוהגים לומר רק שלוש. אבל מאז שבאו תיקוני הזוהר והגאונים, יש לנו ארבע "ובכן". למה? אנחנו צריכים מרכבה של שלמה כדי להמליך את השם יתברך.

אנחנו ממליכים בראש השנה את הקדוש ברוך הוא. איך ממליכים? מזכירים את זכות אברהם, זכות יצחק, יעקב ודוד, שהם ארבעת רגלי המרכבה. כנגדם ארבע "ובכן". ובכן הראשון, "יתקדש שמך השם אלוקינו על ישראל עמך," זה כנגד אברהם אבינו שקידש את השם. איפה הוא קידש? בכבשן עם נמרוד.

אחר כך, "ובכן תן פחדך" כנגד יצחק שפשט צווארו על גבי המזבח. אחר כך, "ובכן תן כבוד לעמך," יעקב אבינו הביא 12 שבטים לכבוד השם יתברך, מסר נפשו עליהם, וגידל אותם לתורה. כולם למדו תורה, היו גדולים בתורה אחד אחד, שבטי יה עדות לישראל.

אז השנה, בהושענא רבא, לא התפללנו אותו וקרה מה שקרה. הוא מגן ביום השענה רבא, מגן עלינו מידי כל אויבנו ושונאינו ומפיל אותם, וילכו לעבדו, ימח שמם מן העולם במהרה. מה שהיה עד היום יהיה כופר נפש בעדנו, אמן. אז אומר לכן יש לכוון בכל אלה. זה דברי הזוהר הקדוש כך כתב. עכשיו אל תשכח, על ידי המרכבה של ובכן אתה הופך את מידת הדין למידת הרחמים, וזה העבודה שלנו העיקרית ביום ראש השנה. יום כיפור זה משהו אחר, זה מחילת עוונות, אבל ראש השנה זה יום דין. כיוון שיום הדין, ואמרנו שצריך, שלכן אם בכי נפל עליו, זה טוב. אדרבה, נקרא גזר דינו. אז צריך להפוך את מידת הדין למידת הרחמים. זו הסיבה שמביאים

שופר. מה עושה השופר? הופך את מידת הדין למידת הרחמים. אומר רבנו האר"י, כתוב לפני תקיעת שופר: "מן המצר קראתי י-ה, ענני במרחב י-ה". אומר התוקע, לוקח את השופר, הצר, מן המצר קראתי, וכשהוא שם את הלשון לתקוע, תיכף יוצא הקול דרך הפתח הרחב.

ואז, אבל אנחנו, השופרות שלנו לא בסדר. השופר צריך ללכת למטה, לא ככה. אתה התרגלת. שנה טובה, כן כן, עושים ככה בשביל הציורים, אבל הגמרא אומרת גמרא מפורשת: "בשל כפופים היה השופר". הספרדי פעם לא היה כזה, היה הולך ככה, הולך בעיגול ויורד למטה. "ענני במרחב י-ה", ואז כפופים, בשל כפופים. כי אנחנו ביום ראש השנה צריכים להכניע את עצמנו, אז על ידי זה אפשר להפוך. מי שרוצה שיהפוך - לא, זה לא קובע, העיקר שיכוון לשם שמיים, זה העיקר. כן, אז אם כן, צריך להיזהר בזה. עכשיו למה? אמר אצל יצחק, כן, תן פחדך. מה הפחד? מהבור, לא. אבל ממה מבקשים? תן פחדך מתי? ויש לך ראייה, כתוב בנביא: "לא, אני רוצה שתתכננו. יבוא המשיח, אחר כך תגידו: לא אמרת לי שיבוא המשיח?" ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאונו בקומו לרוץ הארץ. אל תחשוב לרגע שהמשיח בא ואנחנו יושבים ככה, רגל על רגל, ונחים. לא, אנחנו מתכופפים ושוכבים בארץ. ובאו במערות צורים - מערה של סלע - ובמחילות עפר. למה? לא בגלל טילים, פחד שהקדוש ברוך הוא מתגלה בעולם. לא יישאר אדם אחד שיכול לעמוד על הרגליים מהפחד. אנחנו ניפול, כי פתאום הקדוש ברוך הוא קם, ואז יוצא ה' ממקומו לנקום את נקמת עם ישראל. איך אומר הנביא ישעיה? "מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צועה ברוב כוחו, אני מדבר בצדקה רב להושיע. פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש איתי, ויז מצחם על בגדי וכל מלבושי גאלתי כי יום נקם בליבי ושנת גאולה באה". הוא יבוא לנקום את כל ההרוגים שהיו מזמן אברהם אבינו ועד היום, אז כל העולם יפחד וירעד. תאר לך מה זה.

אז לכן תן פחדך. אנחנו אומרים לו: תוריד את הפחד הזה כבר ואנחנו נגאל. ולמה זה? כדי שנעשה תשובה, אז תהיה תשובה מכל הלב. נכון? יופי. אחר כך, ביעקב, אמר: תן כבוד לעמך. למה כבוד? מה יש שם כבוד? כבוד, מה תסביר? תסביר לי. על ידי שיעקב אבינו הביא 12 בנים, שבטי י-ה, ואז נגמרה הסריה של ה-12 למעלה. הרי יש 12 אורות למעלה, למדנו אתמול בבית הכנסת. יש 12 חלונות, נכון? ה-12 אורות. עכשיו, ה-12 אורות האלה, יעקב אבינו הביא שני עשרה ככוכבי השמיים. אז לכן, תן כבוד לעמך, זה עם ישראל. 12 שבטים, 12 שבטים כולם יבואו.

"תהילה לאורך", מה אמר שם? "לעמך תהילה לאורך ותקווה טובה לדורשיך". מה זה השלוש לשונות האלה? מה זה "תהילה לעמך"? כבוד לעמך זה האנשים הפשוטים, העמך, שלא יודעים כלום, לא יודעים תורה. כבוד לעמך. "תהילה לאורך" – אלה לומדי תורה שיודעים תורה, אז הם יקבלו תהילה. עכשיו יש עוד יותר, אלה שמאמינים בעולם הבא, אז אומר: "ותקווה טובה לדורשיך". אחר כך יש עוד מדרגה יותר גבוהה: שעובד לשם שמיים, לא בשבילי, בשביל כבודו של ה'. אמר: "ביטחון למיחלים לך", כלומר הוא לומד תורה בשביל ה'.

הוא מקיים מצוות בשביל הקדוש ברוך הוא, לא בשבילי. מניח תפילין לכבוד השם, שומר שבת לכבוד השם. כל דבר שהוא עושה לכבוד השם, בטחון פה למיחלים לך, ואז ממילא השמחה לארצך, שושן לאורך צמיחת קרן לדוד עבדך. מה ההבדל מחד? כן, דוד עבדך כְּנש משך. מה ההבדל בין זה לבין זה? אה, במחזור שם מה כתוב? הקדוש ברוך הוא צריך אתי. הקדוש ברוך הוא צריך שאני אניח תפילין? הקב"ה זיכה את עם ישראל, נתן להם תורה ומצוות. הקדוש ברוך הוא אומר: "טוב לי שאמרתי, ביקשתי ונעשה רצוני". הוא מבקש מאיתנו. אתה לא מבין דבר אחד, דבר אחד. לא יודע, בלבלו לכם את המוח. אתם למדתם עקום, סליחה שאני אומר לך כך מתוך אהבה. האדם, תדע, האדם הוא בחיר הבריאה. מה זה בחיר הבריאה? יש את הקדוש ברוך הוא למעלה, ואתה פה. הקדוש ברוך הוא אומר: "אני נתתי לך חיים, ואתה פה חי. יש לך כוח יותר מכל העולם. אתה יכול לשנות את העולם מהקצה אל

הקצה, אם תקיים את המצוות, תתפלל. אתה יכול להעמיד את העולם. אם חס ושלום יבוא אדם ויעשה עבירה, יחריב את העולם". ואז הקדוש ברוך הוא אומר: "אתה חי! כל רגע שאתה חי, אתה כמוני. אני שליט בעליונים, גמרא, ואתה, נכון, למדת את זה, ואתה שליט בתחתונים". ואמרנו שזה סוד הבחירה שיש לאדם. יש לו כוח, עוצמה גדולה מאוד. יכול להגיע, תראה משה רבנו איפה הגיע, רבי שמעון בר יוחאי לאן הגיע, הרב עובדיה יוסף לאן הגיע? נו, ראית? זאת אומרת, בן אדם יכול להיות ענק.

אז עכשיו הקדוש ברוך הוא רוצה שאנחנו נהיה גדולים, ואז נקיים את הפסוק: "תנו עוז אלוהים על ישראל". גאוותו. זו השאלה ששאל רבנו האר"י, שאל אותה והוא מתרץ כך: שהקדוש ברוך הוא אומר לפמליה של מעלה: "תראו איזה בנים הבאתי לעולם. תראו את מי הבאתי, תראו מי הם ישראל, איך הם מאמינים בי, את תורתי, עם כל הרדיפות, עם כל הצרות, עם כל ההריגות והרציחות. תראו ישראל באים, מתפללים אליי ומאמינים בי". אש! תנו עוז אלוהים על ישראל, גאוותו.

עכשיו, עוד מילה אחת, כן? אחר כך אומר: "אתה כן, צדיקים יראו וישמחו". צדיקים, מה זה? אלה שעושים לפי מידת הדין, וישרים יעלוזו. מי זה ישרים? מה, מה יותר מזה וישרים? צדיקים לשם שמיים. וחסידים, הנה, לפנים משורת הדין. אחר כך, אתה בחרתנו מכל העמים. למה הוא בחר בנו? כי אנחנו הכי טובים מכולם, צדיקים יותר מכל אומות העולם. אהבת אותנו. למה אותנו? כי אהבה זה דבר הדדי. אנחנו אוהבים אותו, הוא אוהב אותנו. לפי המידה שאתה תאהב אותו, כך הוא יאהב אותך. ורצית בנו, למה? הוא גם רצה. אהבת לא מספיק? מה זה רצית? בגלל שישראל עושים יותר מהצורך.

סיפרתי לך מה אמר עליו השלום. א, נו, הרשב"י נכד ראשי. מה היה בפטירתו? במעם לועז בקהלת. הביא שם שהרשב"י לפני פטירתו ביקש שכולם יצאו, וביקש שאחד התלמידים שישאר איתו, התלמיד הוותיק שלו. ואמר לו: "תראה, אני מבקש ממך דבר אחד. אם אתה רוצה שיהיה טוב בעולם, ולך יהיה טוב, וחלק טוב בעולם

הבא, בכל דבר שאתה עושה, תוסיף עוד טיפה יופי לכבוד כל עם ישראל, לכבוד הקדוש ברוך הוא, בשביל עם ישראל, וככה תצליח". אז הוא למד שלמשל, אם הוא צריך ללמוד שעה, אז הוא לומד עוד דקה נוספת, נכון? נותן 100 שקל, 101, וכן הלאה. כל דבר עוד טיפה, קצת תוספת. אז זה לכן ורצית בנו, שאנחנו רוצים לעשות יותר, עוד. אז זה בגלל זה הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו.

סיכום:

בראש השנה אנו נידונים על ידי הקדוש ברוך הוא גם על חיינו בעולם הזה וגם על חיינו בעולם הבא. לכן, עלינו לכוון בתפילותינו לשני העולמות.

אחת התפילות החשובות ביותר שאנו אומרים בראש השנה היא "זכרנו לחיים". בתפילה זו, אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא שיזכור אותנו לחיים טובים וארוכים בעולם הזה ובעולם הבא.

- **התפילה "זכרנו לחיים" נאמרת ארבע פעמים, כנגד ארבע מיתות שאדם עלול למות.**
  - **מוות אלקי:** מוות שנגזר על האדם משמים.
  - **מוות טבעי:** מוות שנגזר על האדם מיום היוולדו.
  - **מוות מקרי:** מוות שבא כתוצאה ממקרה מצער.
  - **מוות בידי אדם:** מוות שנגרם על ידי אדם אחר.

בנוסף לתפילה "זכרנו לחיים", אנו אומרים בראש השנה גם את המילים "ובכן". מילים אלו מסמלות את ארבעת אבותינו - אברהם, יצחק, יעקב ודוד - אשר מהווים את ארבע רגלי המרכבה האלוקית.

על ידי אמירת "ובכן", אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא שיזכור את זכות אבותינו וירחם עלינו. זכות אבות אלו מסייעת להפוך את מידת הדין למידת הרחמים.

כמו כן, חשוב מאוד להתפלל בראש השנה מתוך לב שבור ובהתרגשות. דמעות של אדם בראש השנה, גם אם הוא רחוק מתשובה, יכולות להביא למחיקת עוונותיו ולקבלת תפילתו.

לסיכום, תפילת ראש השנה היא הזדמנות מיוחדת עבורנו לבקש מהקדוש ברוך הוא רחמים וחיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא.

בעזרת השם ניכתב ונחתם בספר חיים טובים. זכו ואמצו, ויהי השם עמכם תמיד, בכל שנה ושנה חיים טובים, שגם הם אמרו.

תפילה על החסד הנפלא הטמון בימי ראש השנה
וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים

שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ בְּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה,

בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה וּבְחֶדְוָה רַבָּה,
כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,

וְעָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל הַזֶּה,

וְנָתַתָּ לָנוּ מַתָּנָה טוֹבָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ,

יוֹם קָדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאָיֹם מְאֹד,
אֲשֶׁר בּוֹ תִּנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ

וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת.
וּבְרַחֲמֶיךָ רַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים,

קָבַעְתָּ לָנוּ אֶת יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי,

שֶׁהוּא חֶסֶד גָּדוֹל וְנִפְלָא מֵאִתְּךָ בַּעַל הַחֶסֶד וְהָרַחֲמִים

אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב מֶרְחוֹק לְהֵטִיב אַחֲרִיתֵנוּ,

וְאַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים,

וְהִקְדַּמְתָּ תְּרוּפָה וּצְרִי לְמַכּוֹתֵינוּ,

כִּי יָדַעְתָּ כִּי בָּשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ, וּמֵחֹמֶר קַרַצְנוּ,

הֵן בָּעָוֹן חוֹלָלְנוּ וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנוּ אִמֵּנוּ,

וְיֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו,

וְ"אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא" (קהלת ז, כ)...
אֲבָל חֲסָדֶיךָ רַבִּים מְאֹד,

"חַסְדְּךָ ה' מָלְאָה הָאָרֶץ" (תהילים קיט, סד),

"חַסְדֵי ה' כִּי לֹא תָמְנוּ" (איכה ג, כב)

כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹלָם,

"כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תְּמוּטֶינָה" (ישעיהו נד, י),

וְחַסְדְּךָ מֵאִתָּנוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם,

אַף אִם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁעָשִׂינוּ.

עַל כֵּן גִּלִּיתָ לָנוּ מֵרָחוֹק עִצָּם פִּלְאֵי חֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים

וְהָרַבִּים וְהַנּוֹרָאִים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד

בְּלִי שִׁעוּר וָעֵרֶךְ וּמִסְפָּר, עַד אֵין סוֹף וְאֵין תַּכְלִית,

וְקָבַעְתָּ לָנוּ יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ

יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ,

שֶׁאָז אַתָּה בְּעַצְמְךָ מְכַסֵּשׁ כַּפָּרָה כְּבְיָכוֹל

כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה

הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה עַל שֶׁמִּעַטְתִּי אֶת הַיָּרֵחַ
וְאַתָּה בְּעַצְמְךָ מִתְחָרֵט כְּבְיָכוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ

עַל שֶׁמִּעַטְתָּ אֶת הַלְּבָנָה

אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִים כָּל חֲטָאֵינוּ,

עַל כֵּן נָתַתָּ לָנוּ פִּתְחוֹן פֶּה,

לָבוֹא וּלְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ וּלְהִתְחָרֵט עַל מַעֲשֵׂינוּ

בְּיוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה,

כִּי הַלֹּא גַּם אַתָּה בְּעַצְמְךָ מִתְחָרֵט

וּמְבַקֵּשׁ כַּפָּרָה אָז.

[ליקוטי תפילות, חלק שני, א, ו ע"א-ע"ב]

תפילה לזכות בקדושה בראש השנה

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ שֶׁכָּל קְדֻשָּׁתֵנוּ

תְּלוּיָה בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים

שֶׁהוּא הַתְחָלַת הַשָּׁנָה, יוֹם רִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה,

"זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן",

אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַקְּדֻשָּׁה עַל כָּל הַשָּׁנָה כֻּלָּהּ.

חוּס וַחֲמֹל עָלֵינוּ,

וְעָזְרֵנוּ וְזַכֵּנוּ לְקַבֵּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

בִּקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה.

[ליקוטי תפילות, כב, סג ע"ב]

תפילה לזכות בקדושה במועדי תשרי

וּבְכֵן תַּעַזְרֵנוּ וּתְזַכֵּנוּ לְקִדֻּשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכִּפּוּרִים

וְסֻכּוֹת וּשְׁמִינִי עֲצֶרֶת,

שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הָאֵלּוּ,

בְּקִדֻּשָּׁה נוֹרָאָה בְּקִדֻּשָּׁה גְּדוֹלָה מְאֹד,

בְּשִׂמְחָה וּבְחֶדְוָה רַבָּה וַעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד,

וְתַעַזְרֵנוּ לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת

הַנּוֹהֲגוֹת בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים הַלָּלוּ,

בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּבְיִרְאָה וּבְאַהֲבָה

וּבְלֵב טוֹב וּבְכַוָּנָה עֲצוּמָה וּבִשְׁלֵמוּת גָּדוֹל,

עִם כָּל פְּרָטֵיהֶם וְדִקְדּוּקֵיהֶם וְכַוָּנוֹתֵיהֶם

וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶם,

בְּאֹפֶן שֶׁנִּזְכֶּה לְתַקֵּן כָּל הַתִּקּוּנִים הַקְּדוֹשִׁים

שֶׁצְּרִיכִין לְתַקֵּן בַּיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים הַלָּלוּ.

[ליקוטי תפילות, חלק שני, ה, כה ע"א]

תפילה לזכות ולהתפלל כראוי בימים הנוראים

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שִׁמְךָ מָלֵא רַחֲמִים,

וְתֵן לִי יָמִים נוֹרָאִים טוֹבִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים בֶּאֱמֶת.

זַכֵּנִי לְהִתְקַדֵּשׁ מֵעַתָּה בִּפְרָט בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים

הַקְּדוֹשִׁים הַנִּשְׂגָּבִים מְאֹד,

זַכֵּנִי לִשְׁפּוֹךְ אֶת לִבִּי כַּמַּיִם נוֹכַח פָּנֶיךָ ה' תָּמִיד,

בִּפְרָט בְּרִבּוּי הַסְּלִיחוֹת וְהַתְּפִלּוֹת

שֶׁמַּרְבִּים בְּאֵלּוּ הַיָּמִים הַנּוֹרָאִים

הַמַּרְעִידִים וּמַרְעִישִׁים מְאֹד,

מִי לֹא יִירָא מִי לֹא יִפְחַד

בְּיָמִים כָּאֵלּוּ הַמְּלֵאִים פַּחַד וְאֵימָה וְיִרְאָה
חִיל וּרְעָדָה וְחַלְחָלָה מִפָּנֶיךָ.

מִי לֹא נִפְקָד בַּיָּמִים הָהֵם

כִּי הֵם נוֹרָאִים וַאֲיֻמִּים מְאֹד מְאֹד

וּמַלְאָכִים בָּהֶם יֵחָפְזוּן וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן

וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין.

[ליקוטי תפילות, חלק שני, נז (מהדורת תר"ך, ח, לה ע"א-ע"ב)]

תפילה לזכות בתוקעים הגונים וכשרים

וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

לְהִתְפַּלֵּל בְּכַוָּנָה גְּדוֹלָה תָּמִיד,

וּבִפְרָט בְּיֵרֵח הָאֵיתָנִים

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכִּפּוּרִים וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא.

עָזְרֵנוּ לְהִתְפַּלֵּל אָז בְּכֹחַ גָּדוֹל

וּבְכַוָּנָה גְּדוֹלָה וַעֲצוּמָה.

וְתַזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם כִּפּוּר

מִתְפַּלְּלִים וְתוֹקְעִים הֲגוּנִים וּכְשֵׁרִים,
שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם כֹּחַ לְרַצּוֹתְךָ וּלְפַתּוֹתְךָ

וּלְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ.

וְתַעְזְרֵנוּ לִשְׁמֹעַ קוֹל שׁוֹפָר מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה

בְּכַוָּנָה שְׁלֵמָה כָּרָאוּי,

וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוַת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בִּשְׁלֵמוּת

עִם כָּל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכַוָּנוֹתֶיהָ

וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ

וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה,

וְנִזְכֶּה לִשְׁמֹעַ קוֹל הַשּׁוֹפָר בְּעַצְמוֹ

וְלֹא שׁוּם קוֹל הֶבֶרָה,

וְיִכְנֹס קוֹל הַשּׁוֹפָר הַקָּדוֹשׁ בְּלִבֵּנוּ הֵיטֵב

עַל יְדֵי כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשּׁוֹפָר

וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזֵּק קוֹל הַשּׁוֹפָר הַקָּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

"הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז" (תהילים סח, לד),

וְיִפֹּל עָלֵינוּ פַּחַד וָחֲרָדָה וְאֵימָה וְיִרְאָה
וּבוּשָׁה גְּדוֹלָה וַעֲצוּמָה מִפָּנֶיךָ

וְיִכְנֹס עַל יְדֵי קוֹל הַשּׁוֹפָר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

"אִם יִתָּקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ" (עמוס ג, ו),
וְקוֹל הַשּׁוֹפָר יִהְיֶה הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד...

וְנִזְכֶּה לִשְׁמֹעַ כָּל הַקּוֹלוֹת הַקְּדוֹשִׁים

שֶׁל הַשּׁוֹפָר הַקָּדוֹשׁ בִּשְׁלֵמוּת,

הֵן קוֹל תְּקִיעָה הֵן קוֹל שְׁבָרִים הֵן קוֹל תְּרוּעָה,

וְנִשְׁמַע הֵיטֵב וּנְקַבֵּל בְּלִבֵּנוּ

קְדֻשַּׁת כָּל הַקּוֹלוֹת הַלָּלוּ,

עַד שֶׁיִּהְיֶה נִשְׁבָּר עַזּוּת גּוּפֵנוּ עַל יְדֵי זֶה,
וְיִתְעוֹרֵר לִבֵּנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,

וְנִזְכֶּה לִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָל הַיּוֹם כֻּלּוֹ,

עַד שֶׁנִּתְעוֹרֵר בְּבְכִיָּה גְּדוֹלָה
מִתּוֹךְ הַשִּׂמְחָה הָעֲצוּמָה בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל,

וְיִקַּיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:
"בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ.

כִּי תִּפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵינוּ"

(תהילים פט, יז-יח).

[ליקוטי תפילות, כב, סג ע"א-ע"ב]

תפילה להארת התוקע באור פני ה'

וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

לִשְׁמֹעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

מִתּוֹקֵעַ הָגוּן וְכָשֵׁר,

וְיִהְיֶה לָנוּ כֹּחַ בִּשְׁעַת הַתְּקִיעוֹת

לְעוֹרֵר אוֹרוֹת מִפָּנִים עֶלְיוֹנִים,
עַד שֶׁיָּאִיר אוֹר פְּנֵי הַתּוֹקֵעַ בְּאוֹר פָּנֶיךָ,

וְנִזְכֶּה לְהִתְעוֹרְרוּת הַשָּׁנָה עַל יְדֵי הַתְּקִיעוֹת

וּלְחַדֵּשׁ שִׂכְלֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ אָז,
וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ שֵׂכֶל וְחָכְמָה חֲדָשָׁה

וּנְשָׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפָּנִים

וְיִקַּיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:

"אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן"

(תהילים פט, טז).

[ליקוטי תפילות, לה, קג ע"ב]

תפילה לעורר זכות אבות בשעת תקיעת שופר

וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לִשְׁמֹעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

מִתּוֹקֵעַ הָגוּן וְכָשֵׁר וִירֵא אֶ-לֹהִים מֵרַבִּים,

וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְּׁבָרִים וְהַתְּרוּעָה,

וְיעוֹרְרוּ אֶת זְכוּת אֲבוֹתֵינוּ

אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְתַבִּיט בְּזְכוּתָם,

וְעַל יְדֵי זֶה תְּשַׁכֵּךְ וְתַמְתִּיק וּתְבַטֵּל חֲמָתְךָ מֵעָלֵינוּ,

וְתָשׁוּב אֵלֵינוּ וְתָאִיר פָּנֶיךָ בָּנוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, חוּס וַחֲמֹל עָלֵינוּ,

וְעָזְרֵנוּ לָבוֹא לְכָל מַה שֶּׁבִּקַּשְׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ,

עָזְרֵנִי עָזְרֵנִי, חָנֵּנִי חָנֵּנִי,

כִּי עָלֶיךָ לְבַד נִשָּׁעָנְתִּי,

"אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא ה' הַצְלִיחָה נָּא"

(תהילים קיח, כה).

[ליקוטי תפילות, מב, קר ע"א]

תפילה לתיקון באמצעות קול השופר

וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים,

לִשְׁמֹעַ קוֹל שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

מִתּוֹקֵעַ הָגוּן וְכָשֵׁר

וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוַת שְׁמִיעַת קוֹל שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

בִּשְׁלֵמוּת בְּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה,

בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וַעֲצוּמָה,

בְּאֵימָה בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה גְּדוֹלָה.

וְתַעְזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכֶּה לְתַקֵּן

כָּל הַתִּקּוּנִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁצְּרִיכִין לְתַקֵּן

עַל יְדֵי קוֹל הַתְּקִיעָה וְהַשְּׁבָרִים וְהַתְּרוּעָה.

[ליקוטי תפילות, חלק שני, ה, כה ע"א]

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר